

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉ NEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **JUDr. P. Š.**, zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Na Poříčí 12 (Palác YMCA), Praha 1, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2001, čj. FŘ-4418/11/01, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2007, čj. 6 Ca 169/2006 - 129,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 11. 2001, čj. FŘ-4418/11/01, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 18. 1. 2001, čj. 6093/01/005522/6902, kterým bylo zastaveno daňové řízení zahájené dne 30. 6. 2000 ve věci podání dodatečného daňového přiznání žalobce k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 1995.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 31. 3. 2005, čj. 38 Ca 50/2002 - 49, odmítl a po zrušení jeho usnesení rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2006, čj. 8 Afs 81/2005 - 76, městský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 19. 9. 2006, čj. 6 Ca 169/2006 - 99.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností (kasační stížnost I.), aniž by současně zaplatil soudní poplatek za tuto kasační stížnost. Městský soud jej proto vyzval usnesením ze dne 6. 11. 2006, čj. 6 Ca 169/2006 - 113, k zaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě tří dnů od doručení usnesení a současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Stěžovatel v podání ze dne 10. 11. 2006 uvedl, že předkládá „doklad o zaplacení správního poplatku“, k podání však takový doklad nepřipojil. Městský soud jej přípisem ze dne 18. 1. 2007 vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů sdělil, z jakých důvodů nebyl zmíněný doklad k podání připojen, stěžovatel však ve stanovené lhůtě nereagoval. Městský soud pak usnesením ze dne 19. 2. 2007, čj. 6 Ca 169/2006 - 121, řízení zastavil. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 2. 2007. Stěžovatel zaslal městskému soudu dne 28. 2. 2007 podání, v němž uvedl, že „*Soud I. stupně usnesením zastavil řízení, neboť žalobce nezaplatil na výzvu soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 3.000,- Kč. Žalobce současně kasační stížnost*

zpoplatňuje a navrhuje, aby soud zrušil usnesení o zastavení řízení a postoupil kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu ČR k rozhodnutí o ní.“ Poté dne 8. 3. 2007 podal stěžovatel u městského soudu osobně podání stejného obsahu jako podání ze dne 28. 2. 2007, tentokrát na něj však vylepil kolky v celkové hodnotě 3000 Kč.

Městský soud usnesením ze dne 3. 7. 2007, čj. 6 Ca 169/2006 - 129, odmítl návrh stěžovatele na zrušení usnesení ze dne 19. 2. 2007, čj. 6 Ca 169/2006 - 121. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku soud, který je vydal, je-li poplatek ve věcech správního soudnictví zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Stěžovatel zaplatil poplatek poté, kdy rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci, proto městský soud návrh na zrušení tohoto usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a jedná se o neodstranitelný nedostatek těchto podmínek.

Stěžovatel napadl usnesení městského soudu ze dne 3. 7. 2007, čj. 6 Ca 169/2006 - 129, kasační stížností (kasační stížnost II.), kterou odůvodnil tím, že kasační stížnost I. „dodatečně zpoplatnil ve lhůtě pro její podání. Proto má za to, že usnesení soudu nenabylo právní moci a ve lhůtě pro podání kasační stížnosti byl nedostatek zpoplatnění zcela zhojen.“

Nejvyšší správní soud především uvádí, že byť stěžovatel neuvedl, z jakého důvodu podle § 103 s. ř. s. kasační stížnost II. podává, z podstaty věci připadá v úvahu pouze důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Poté Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti II. v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost II. není důvodná.

Tato kasační stížnost je založena pouze na tvrzení, že stěžovatel kasační stížnost I. zpoplatnil ve lhůtě pro její podání, a že usnesení soudu (kterým má na mysli zřejmě usnesení o zastavení řízení) nenabylo právní moci.

Tvrzení stěžovatele zcela postrádá oporu v obsahu soudního spisu, podle kterého stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost I. teprve vylepením kolkových známek na podání osobně podaném u městského soudu dne 8. 3. 2007. Lhůta pro podání kasační stížnosti I. přitom uplynula již dne 6. 11. 2006. Stěžovatel potom zmeškal lhůtu k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost I. stanovenou usnesením městského soudu ze dne 6. 11. 2006, čj. 6 Ca 169/2006 - 113, která v návaznosti na doručení stěžovateli dne 8. 11. 2003 uplynula dne 13. 11. 2006 (poslední den lhůty připadl na sobotu, proto se konec lhůty posunul na nejbližší následující pracovní den). Stěžovatel nijak nereagoval ani na výzvu, aby sdělil, z jakých důvodů nepředložil doklad o zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost I., která mu byla doručena dne 22. 1. 2007, a na niž měl odpovědět ve lhůtě patnácti dnů, tj. do 6. 2. 2007. Usnesení o zastavení řízení (o kasační stížnosti I.) pak bylo stěžovateli doručeno dne 22. 2. 2007, a téhož dne nabylo právní moci. Je tedy zcela zjevné, že uhrazení soudního poplatku teprve dne 8. 3. 2007 nemohlo na výsledku řízení o kasační stížnosti I., způsobeném pasivitou stěžovatele co do jeho poplatkové povinnosti, již ničeho změnit.

Stížní námitka není důvodná, neboť jak z odůvodnění Nejvyššího správního soudu vyplývá, tvrzení stěžovatele zcela postrádá oporu v obsahu spisu. Nejvyšší správní soud shledal napadené usnesení městského soudu zákonným, proto kasační stížnost II. zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti II., žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti II. příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu